

ста, че въ Казанлъшкия балканъ имало готови повече отъ 2,000 души въоръжени българи, които щѣли да подигнатъ цѣлото българско население на кракъ, щѣли да нападнатъ села и градове и по този начинъ щѣли да освободятъ България. Това въ сжщностъ бѣше едно време идеята на войводитѣ и разпаленитѣ глави, които, както въ Румъния, така и въ България налѣво и надѣсно разказваха на своитѣ слушатели, че отъ Румъния ще нахлуятъ въ България много чети, че всичко е готово и други подобни, но всичко това е било, за да се подига духа на българина и да се приготвя постепенно за борбата въ очаквания день.

Напълно естествено е тогава, че Стефанъ Караджа, когато заловенитѣ съзаклятници отъ издиренитѣ документи отъ г. Миятевъ сочатъ като ръководител и инструкторъ на четата, която по Великдень 1867 година се събрала въ Тулча, е говорилъ така и увѣрявалъ новитѣ бунтовници, че Балкана е пѣленъ съ въоръжени български комити, и че часътъ на свободата е настѣпилъ. Друго той и не можеше да каже, защото и самъ той вѣрваше, че България ще може да се освободи по тоя начинъ т. е., като даде жертви, да предизвика вниманието на чуждия свѣтъ и неговата намѣса.